

โครงการ : แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรภาษาของแบบบูรณาการของโรงเรียนวัด

ตะเคียนทอง (เพชรโรปถัมภ์) โดยชุมชนมีส่วนร่วม ค.ตะเคียนทอง อ.เขาคิชฌกูฏ จ.จันทบุรี

ผู้วิจัย : นายประวีร์ บรรจงการ และคณะ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาความต้องการในการจัดการเรียนการสอน คำนึงถึง ศักยภาพและปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนการสอนภาษาของในโรงเรียนวัดตะเคียนทองในช่วงที่ผ่านมา เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมประเพณีของแบบบูรณาการในโรงเรียนวัดตะเคียนทอง(เพชรโรปถัมภ์) โดยชุมชนมีส่วนร่วม ในรูปแบบการวิจัยและพัฒนา โดยประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

กลุ่มเป้าหมายในการศึกษาได้แก่ ครู 12 คน ผู้นำชุมชน 5 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 9 คน ตัวแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 4 คน นักเรียน 59 คน ผู้ปกครองนักเรียน 59 คน ผู้รู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น 51 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย เวกีรับฟังความคิดเห็น การสนทนากลุ่มย่อย การสัมภาษณ์ แบบบันทึกข้อมูลภาคสนาม กล้องถ่ายภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เครื่องบันทึกเสียง การประชุมปฏิบัติการ แบบประเมินโครงสร้างหลักสูตร แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อมูลเชิงปริมาณวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า ชุมชนมีความต้องการให้โรงเรียนจัดการเรียนการสอนภาษาของ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาของให้กับนักเรียนอย่างต่อเนื่อง จะให้การสนับสนุนทั้งด้านทรัพยากรและการถ่ายทอดภูมิปัญญา ชุมชนมีความรักและหวงแหนมรดกทาง ภาษา และวัฒนธรรมประเพณีของ และยังมีผู้ที่สามารถถ่ายทอดภูมิปัญญาอยู่หลายท่าน แหล่งเรียนรู้ทางธรรมชาติยังสมบูรณ์อยู่มาก นับเป็นจุดแข็งของชุมชนที่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมประเพณีของเป็นอย่างยิ่ง จุดด้อยอยู่ที่หลักสูตรที่ใช้จัดการเรียนการสอนขาดความสมบูรณ์ครบถ้วน ไม่ครอบคลุมอัตลักษณ์ของคนของ ซึ่งต้องศึกษารวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ ทีมวิจัยรวบรวมข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นของโดยจำแนกออกเป็น 9 ด้าน เพื่อนำมา กำหนดขอบข่ายเนื้อหาในการพัฒนาหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมประเพณีของ แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสาระท้องถิ่นครั้งนี้เป็นหลักสูตรแบบบูรณาการโดยใช้ภาษาของเป็นเครื่องมือในการศึกษาจัดลำดับเนื้อหาโดยใช้ปฏิทินวัฒนธรรมของเป็นตัวกำหนดกรอบเวลา และบูรณาการเข้ากับกลุ่มสาระต่างๆ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยมีมาตรฐานการเรียนรู้ของแต่ละสาระเป็นจุดเชื่อมโยง ผลการประเมินความพึงพอใจและความคิดเห็นของกลุ่มทดลองพบว่ามีความพึงพอใจในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าเมื่อนักเรียน ได้เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่สร้างขึ้น ทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น